

сж слушали само звънцитѣ на стадата и свир-
китѣ на овчаритѣ, надъ чернитѣ угари, надъ
които приведенъ и замисленъ е вървѣлъ само
овчарътъ, надъ тия безмълвни и глухи, като
черковенъ дворъ, села изведнѣжъ дохожда и
се извива една буря, по-страшна, по-стихийна
и опустошителна отъ всички бури на горе-
щото лѣто. Земята дълбоко се разорава отъ
гранати, полянитѣ и хълмоветѣ се обливатъ
съ кръвъ, небето се запалва, ехото на дре-
мещитѣ долини се разбужда отъ адски гър-
межи и навсѣкжде, като гжститѣ снопи на
една жетва, лежатъ неподвижни трупове. Из-
тръпнали отъ ужасъ, въ огненото сияние на
пожаритѣ си, малкитѣ неизвестни до сега села
високо обаждатъ на свѣта имената си. Всички
вече ги знаятъ, всички говорятъ за тѣхъ.

*

Боятъ се започна на разсѣмване. Капналъ
отъ умора, азъ бѣхъ спалъ нѣколко часа,
като убитъ. Събудихъ се — лицето ми бѣше
мокро отъ дъжда, не знаяхъ ни де съмъ, ни
какво става съ мене. Дълбокиятъ и здравъ
сънъ бѣше изличилъ всички връзки съ мина-
лото, изличилъ бѣше даже и самия споменъ
за войната. Кратки, твърде кратки минути.
Видѣхъ войницитѣ, които се стѣгаха за пжтъ,
голата земя, на която бѣхъ спалъ, облачното,
безутешно небе. Чуха се нѣколко изстрела.